

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4To/10/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121011174
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Varga PhD., LL.M., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8121011174.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Emila Dubňanského na verejnom zasadnutí konanom dňa 24.04.2024 v trestnej veci obžalovaného A. B. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, c/, d/, ods. 2 písm. c/, e/ Tr. zákona, s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/, i/ Tr. zákona, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 28.01.2022, sp. zn. 1Tk/1/2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Prešov napadnutým rozsudkom zo dňa 28.01.2022, sp. zn. 1Tk/1/2021 uznal obžalovaného A. B. za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, c/, d/, ods. 2 písm. c/, e/ Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. b/, i/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

- po predchádzajúcej vzájomnej dohode, vo vzájomnej spolupráci a ako zakladateľ organizovanej skupiny, v ktorej pôsobil spolu s ďalšími šiestimi osobami okrem iných aj s obžalovaným C. D. v dobe najmenej od 25. novembra 2019 do 28. septembra 2020, v rozpore s ustanoveniami § 4 zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, opakovane, cez nestotožneného sprostredkovateľa, dával prepraviť cez štátnu hranicu Slovenskej republiky a Ukrajiny nezistené množstvo omamných a psychotropných látok - pervitín, ktorého účinnou látkou je metamfetamín, extázu, ktorej účinnou látkou je metyléndioxymetamfetamín a marihuanu (rastliny rodu Cannabis), ktoré A. B. sám, alebo ním priamo poverená osoba pôsobiaca v organizovanej skupine, preberal osobne od nestotožneného sprostredkovateľa, alebo od sprostredkovateľom poverenej osoby pracujúcej ako vodič medzinárodnej kamiónovej prepravy, na území Slovenskej republiky, následne tieto omamné a psychotropné látky zadovážoval pre osoby pôsobiace v organizovanej skupine a to aj prostredníctvom ostatnej osoby pôsobiacej v organizovanej skupine s pokynom, aby tieto látky predávali ďalším menším dilerom a konečným odberateľom, pričom ich činnosť v pravidelných intervaloch kontroloval osobne alebo telefonicky a týmito osobám, osobne alebo telefonicky, ukladal pokyny vzťahujúce sa k procesu obchodovania s týmito látkami a zároveň, po odpredaji určitých častí týchto látok, tieto osoby odvádzali A. B. finančné prostriedky získané z predaja týchto látok v ním stanovenej výške, pričom rastliny rodu Cannabis a metyléndioxymetamfetamín sú zaradené v I. skupine a metamfetamín je zaradený v II. skupine zoznamu omamných a psychotropných látok tvoriaceho prílohu č. 1 k citovanému zákonu,

- po presne nezistenú dobu, minimálne od 04/2020 do 28.09.2020, kedy bola v rodinnom dome na ul. B. XX E. B. F. G., ktorého vlastníkom a užívateľom je H. I. vykonaná domová prehliadka a ktorý využíval ako úkryt omamných a psychotropných látok, v rozpore s ustanoveniami § 4 zákona NR

SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, prechovával bielu kryštalickú látku o celkovej hmotnosti 56,02 g, v ktorej bola zistená prítomnosť účinnej látky metamfetamínu v množstve spôsobilom ovplyvniť psychiku užívateľa, zelenú sušinu rastlinného pôvodu rodu Cannabis s celkovou hmotnosťou 162,51 g s prítomnosťou účinnej látky tetrahydrokanabinolu v množstve spôsobilom ovplyvniť psychiku užívateľa a extázu v množstve 119 ks tabliet a práškoveho materiálu o hmotnosti 5,41 g, v ktorých bola zistená prítomnosť účinnej látky MDMA v množstve spôsobilom ovplyvniť psychiku užívateľa, z čoho by bolo možné pripraviť celkovo najmenej 1 667 jednotlivých jednorazových dávok drogy určených na distribúciu v rámci organizovanej skupiny a ktorých celková hodnota je 7 446,55 €, pričom rastlina rodu Cannabis a MDMA sú zaradené v I. skupine zoznamu omamných a psychotropných látok a metamfetamín je zaradený v II. skupine zoznamu omamných a psychotropných látok tvoriaceho prílohu č. 1 k citovanému zákonu.

Za uvedený skutok bol obžalovanému uložený podľa § 172 ods. 2 Tr. zákona, § 39 ods. 4 Tr. zákona, § 38 ods. 2 a 3 Tr. zákona, pri prevahe poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. j/, l/ Tr. zákona a neexistencii priťažujúcich okolností podľa § 37 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 6 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 56 ods. 1 Tr. zákona bol obžalovanému uložený peňažný trest vo výške 5.000,- eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, bol obžalovanému uložený náhradný trest odňatia slobody na 1 rok.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. zákona bol obžalovanému uložený trest prepadnutia vecí a to: list s ručne písanými poznámkami s telefónnym číslom na VOLODYMIRA Lukecha, zápisník s ručne písanými poznámkami, mobilný telefón zn. iPhone, plastovej krabičky - valcovitej dózy, sklená fľaštička od pečeného čaju a plastová krabička od liekov, mobilný telefón zn. Nokia, mobilný telefón zn. Samsung, mobilný telefón zn. iPhone, mobilný telefón zn. iPhone, mobilný telefón zn. Alcatel.

Podľa § 60 ods. 2 Tr. zákona, § 60 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona bol obžalovanému uložený trest prepadnutia vecí a to sumy 9.000,- eur.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zákona, § 78 ods. 1 Tr. zákona bol obžalovanému uložený ochranný dohľad na 2 roky.

Podľa § 83 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona bolo obžalovanému uložené zhabanie vecí - klincovej pneumatickej pištole.

Proti uvedenému rozsudku riadne a včas, ihneď po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku podal odvolanie obžalovaný a podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 10.02.2024 aj prokurátor.

Krajský súd konštatuje, že v tejto trestnej veci už jedenkrát rozhodol, keď uznesením zo dňa 06.04.2022, sp. zn. 4To/10/2022 odvolanie obžalovaného A. B. podľa § 319 Tr. poriadku zamietol a podľa § 316 ods. 1 Tr. poriadku zamietol odvolanie krajského prokurátora.

Na základe dovolania generálneho prokurátora Najvyšší súd SR rozsudkom zo dňa 27.02.2024, sp. zn. 4Tdo/17/2023 rozhodol, že uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 06.04.2022, sp. zn. 4To/10/2022 bol porušený zákon v ustanoveniach § 309 ods. 1 Tr. poriadku a § 316 ods. 1 Tr. poriadku, pričom zrušil uznesenie Krajského súdu v Prešove v časti, v ktorej bolo zamietnuté odvolanie krajského prokurátora a ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a prikázal Krajskému súdu v Prešove, aby vec znovu v potrebnom rozsahu prerokoval a rozhodol. Najvyšší súd zároveň konštatoval, že na základe jeho rozhodnutia ako dovolacieho súdu sa prejednávajúca trestná vec dostala do štádia odvolacieho konania, v rámci ktorej bude krajský súd povinný opätovne rozhodnúť o odvolaní prokurátora v naznačenom rozsahu.

Prokurátor svoje odvolanie odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa elektronickým podaním s kvalifikovaným elektronickým podpisom dňa 18.02.2022, pričom uviedol, že toto odvolanie smeruje iba proti výroku o treste v neprospech obžalovaného A. B.. Namietal, že obžalovaný A. B. v priebehu prípravného konania využil svoje právo a k veci vypovedal, ku skutku sa priznal len v tom smere, že priznal svoju účasť, pritom celý čas popieral vystupovanie v rámci organizovanej skupiny a vyvíňoval sa tým, že on bol kontrolovaný ďalšími osobami, ktorých identitu nikdy neodhalil, teda OČTK v trestnom konaní nijakým spôsobom nenapomáhal pri vyšetrovaní, nijakým spôsobom neodhalil, v akom rozsahu a kým uvedenú trestnú činnosť páchal. Priznanie síce vykonal, avšak okolnosti spáchania uvedenej trestnej činnosti neobjasnil a to aj napriek tomu, že po celý čas garantoval spoluprácu s OČTK, no až do vyhlásenia rozsudku okresného súdu tak neučinil. K posúdeniu poľahčujúcich okolností, spôsobu spáchania trestného činu, jeho následku, zavineniu ako aj k tomu, že vykonal pred súdom vyhlásenie o vine, udáva, že je síce pravdou, že obžalovaný v podstate od začiatku konania sa k skutku priznával, na druhej strane je potrebné uviesť, že OČTK už disponovali takým množstvom dôkazov svedčiacich proti nemu, že v podstate ani inú možnosť nemal. Je rozdiel v tom, ak obvinená osoba sa v prípravnom konaní v plnom rozsahu prizná, s OČTK spolupracuje a je rozdiel, iba ak vyhlási vinu, že svoje konanie ľutuje, no ďalej neuvedie nič podstatné. V tomto konkrétnom prípade síce obvinený v podstate zakaždým vypovedal, uvádzal určité skutočnosti, no nikdy neuviedol nič podstatné, čo by znamenalo pre OČTK určitý posun vo vyšetrovaní. Čo sa týka spôsobu spáchania trestného činu, následku a zavinenia, je potrebné spomenúť fakt, že v danom prípade išlo o drogovú trestnú činnosť, ktorá bola páchaná organizovaným spôsobom po dlhší čas a vo väčšom rozsahu. Teda obžalovaný sa skutku nedopúšťal ako jeden individuálny páchatel' a ani ako obyčajný spolupáchatel'. Organizovanosť jeho konania jasne vyplynula z výpovede spoluobvinených, ako aj prepisov telefonických hovorov a táto jednoznačne zvyšovala šance na úspešnosť konania týchto osôb, znižovala tak riziko ich odhalenia a umožňovala, aby túto činnosť páchali po dlhší časový úsek s väčším ziskom. Primárnym cieľom bol finančný zisk, čo je logické a zároveň vyplýva z prepisov hovorov, z ktorých vyplýva, že obžalovaný pravidelne kontroloval odvádzanie peňazí za predaj drog, tieto tvrdo sledoval a vyžadoval ich pravidelné odvádzanie. Z uvedeného je možné si vytvoriť obraz o tom, že si okolo seba vytvoril skupinu viacerých na prvý pohľad samostatne pôsobiacich dilerov drog, ktorí možno o sebe navzájom ani nevedeli, avšak v konečnom dôsledku pracovali pre neho a sumy z predaja drog mu pravidelne odovzdávali. K prepadnutiu sumy vo výške 9.000,- eur uvádza, že v tomto prípade, podľa jeho názoru, súd bezdôvodne uveril tvrdeniu obžalovaného, že v minulosti pracoval v Amerike a tam si zarobil peniaze a mal aj určitý príjem, kde tieto skutočnosti a tvrdenia však neboli nijakým spôsobom preverené, neboli ničím podložené a stoja osamote popri vykonanom dokazovaní v tom smere, že obžalovaný v skutočnosti riadil predaj drog minimálne po dobu uvedenú v obžalobe, mal z toho zisk a tento mu odvádzali na pravidelnej báze viaceré osoby, minimálne tie uvedené v obžalobe. Zároveň je možné dôvodne predpokladať, že tieto prostriedky v sume 206,44 USD a 13.340,- eur, ktoré boli u neho doma nájdené pri domovej prehliadke a následne zaistené, pochádzajú práve z uvedenej drogovej trestnej činnosti. Vzhľadom na uvedené má za to, že je dôvodné požadovať, aby v zmysle Tr. zákona prepadla celá zaistená čiastka, a to nielen suma 9.000,- eur. Čo sa týka zaradenia obžalovaného do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, má v tomto konkrétnom prípade za to, že je potrebné prísne rozlišovať bežného páchatel'a alebo páchatelia typu obžalovaného A. B., ktorý sa skutku dopúšťal ako najvyšší člen organizovanej skupiny. Je síce pravdou, že pred spáchaním skutku viedol riadny život, tu je však potrebné poukázať aj na skutočnosť, že tomu napomohla sofistikovanosť ako tento druh trestnej činnosti páchal, jeho obozretnosť, ako aj to, že v podstate on sám sa predaja nezúčastňoval, o čom svedčí aj fakt, že jeho blízke okolie o týchto jeho aktivitách pravdepodobne ani nevedelo. Vzhľadom na okolnosti prípadu a spôsob páchania trestnej činnosti má za to, že výkon trestu v ústave s minimálnym stupňom stráženia nie je postačujúci. S poukazom na uvedené, navrhol, aby Krajský súd v Prešove, po preskúmaní trestného spisu zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obžalovaného zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia a uložil trest prepadnutia veci v sume 206,44 USD a 13.340,- eur pri zachovaní zvyšnej časti uložených trestov.

Na základe takto riadne a včas podaného odvolania, krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Krajský súd konštatuje, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 03.12.2021, po zákonom poučení urobil vyhlásenie, že je vinný, ktoré bolo po splnení procesného postupu podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. poriadku a po vyjadrení prokurátora prijaté súdom s tým, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný priznal, sa nevykoná a vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a ochrannom opatrení.

Vychádzajúc z ustanovenia § 257 ods. 5 Tr. poriadku a § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku, po preskúmaní predloženého spisu odvolací súd konštatuje, že nezistil zásadné porušenie práva obžalovaného na obhajobu vo vzťahu k prijatému vyhláseniu o vine. Keďže v danej trestnej veci bolo podané odvolanie len proti výroku o treste, odvolací súd preskúmal len tento odvolaním napadnutý výrok.

Konanie obžalovaného bolo po právnej stránke zákonným spôsobom posúdené ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, c/, d/, ods. 2 písm. c/, e/ Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. b/, i/ Tr. zákona. Obžalovaný tým, že neoprávnene dovezol, previezol, dal prepraviť, kúpil, predal, vymenil, zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú a psychotropnú látku a taký čin spáchal organizovanou skupinou po dlhší čas vo väčšom rozsahu, tak po objektívnej, ako aj subjektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu žalovaného obzvlášť závažného zločinu.

Prvostupňový súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom u obžalovaného zistil poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona, že obžalovaný pred spáchaním trestného činu viedol riadny život a podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Priťažujúce okolnosti u obžalovaného nezistil žiadne.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prvého stupňa zhodnotil všetky okolnosti prípadu a zároveň prihliadal aj na osobu obžalovaného a dospel k záveru, že na dosiahnutie individuálnej a generálnej prevencie je obžalovanému potrebné ukladať trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov a 6 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, peňažný trest vo výške 5.000,- eur, za súčasného uloženia náhradného trestu v trvaní 1 rok, trest prepadnutia vecí vo výroku rozsudku uvedených, ako aj trest prepadnutia vecí a to sumy vo výške 9.000,- eur, ochranný dohľad na 2 roky a zhabanie vecí, klincovej pneumatickej pištole.

Na základe osobných a majetkových pomerov obžalovaného je aj odvolací súd toho názoru, že uložený trest možno považovať za trest primeraný, vzhľadom na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam prokurátora, ktorý poukazuje na skutočnosť, že u obžalovaného nejde o „obyčajného“ páchatel'a, ale ktorý svoju činnosť páchal ako člen organizovanej skupiny a po dlhší časový úsek, ako aj skutočnosť, že obžalovaný sa síce k trestnému činu priznal, avšak nikdy neodhalil identitu ďalších osôb, ktoré sa na tomto trestnom čine podieľali, teda nijakým spôsobom nenapomáhal pri vyšetrovaní, pričom priznal sa pod ťarchou dôkazov svedčiacich proti nemu, čo podľa jeho názoru odôvodňuje zaradenie obžalovaného do ústavu so stredným stupňom stráženia, krajský súd v súhrne udáva, že z obsahu spisu vyplýva, že obžalovaný sa v podstate od začiatku trestného stíhania priznával, svoje konanie ľutoval, pred súdom prvého stupňa vyhlásil vinu a jeho vyhlásenie o vine bolo súdom prijaté za splnenia zákonných podmienok, pričom z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že nebol v minulosti súdne trestaný, z výpisu z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov MV SR vyplýva, že v tejto má 4 záznamy a to „iba“ pre dopravné priestupky a z hodnotenia Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Prešov vyplýva, že od jeho nástupu do uvedeného ústavu sa negatívne neprejavuje, zapájal sa do aktivít organizovaných ústavom, nedovolená činnosť u neho zistená nebola, hrával kartové hry, futbal, venoval sa cvičeniu, zdokonaľoval sa v anglickom jazyku, pričom pracovne bol zaradený vo vnútornej prevádzke ústavu ako administratívny pracovník, za čo bol dvakrát disciplinárne odmenený a potrestaný nebol, z čoho v súhrne vyplýva, že správanie obžalovaného v ústave prebieha bez nedostatkov. Vzhľadom na uvedené sa krajský súd stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že náprava obžalovaného v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia bude pre obžalovaného v tomto ústave lepšie zaručená.

Vo vzťahu k odvolacej námietke prokurátora poukazujúcej na skutočnosť, že pri domovej prehliadke u obžalovaného sa našli finančné prostriedky vo výške 206,44 USD a 13.340,- eur, pričom je dôvodný predpoklad, že tieto pochádzajú z drogovej trestnej činnosti, preto nie je možné bezdôvodne uveriť tvrdeniu obžalovaného, že pracoval v minulosti v Amerike a tam si zarobil peniaze a že mal aj určitý príjem, keďže jeho tvrdenia neboli nijakým spôsobom preverené, ani podložené, krajský súd udáva, že sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, ktorý obžalovanému uložil trest prepadnutia veci, sumy 9.000,- eur, z dôvodu, že obžalovaný priznal, že zisk z trestnej činnosti z obchodovania s drogami mu vynášal približne 900,- eur mesačne, pričom žalovanú trestnú činnosť mal páchať po dobu 10 mesiacov, čo zodpovedá sume 9.000,- eur, s tým, že obžalovanému zároveň uložil peňažný trest 5.000,- eur, teda úhrnom spolu s trestom prepadnutia veci, peňažných prostriedkov, vo výške približne zodpovedajúcej sume, ktorá bola pri domovej prehliadke obžalovaného zaistená. Ak prokurátor konštatuje v ním podanom odvolaní, že súd bezdôvodne uveril tvrdeniu obžalovaného, že si zarobil peniaze v Amerike a tieto jeho tvrdenia neboli nijakým spôsobom preverené, ani podložené, krajský súd akcentuje, že sú to orgány činné v trestnom konaní, ktoré musia dokázať obžalovanému vinu a nie obžalovaný musí preukazovať svoju nevinu a to vrátane všetkých skutočností dôležitých pre trestné konanie, pričom je to práve prokurátor, ktorý znáša dôkazné bremeno v trestnom konaní pred súdom. Vzhľadom na uvedené krajský súd udáva, že tvrdenia obžalovaného o tom, že časť finančných prostriedkov nájdená pri domovej prehliadke bola zarobená prácou v Amerike neboli v konaní ničím vyvrátené a obžalovanému nebolo v konaní dokázané, že všetky finančné prostriedky nájdené pri domovej prehliadke pochádzajú zo žalovanej trestnej činnosti.

Na základe uvedených dôvodov sa krajský súd stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že obžalovanému uložený trest možno považovať za trest zákonný a spravodlivý, vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, s poukazom na individuálnu, ako aj generálnu prevenciu.

Vo vzťahu k návrhu obžalovaného na prerušenie konania z dôvodu, že došlo k prijatiu novely Tr. zákona č. 40/2024 Z. z., pričom uznesením Ústavného súdu SR zo dňa 28.02.2024, č. 41/2024 Z. z., došlo k pozastaveniu účinnosti uvedenej novely, čo odôvodňuje prerušenie konania v zmysle § 228 ods. 2 písm. e) Tr. poriadku a § 318 Tr. poriadku krajský súd udáva, že je potrebné rozlišovať medzi pozastavením účinnosti zákona, ktorý bol riadne účinný a pozastavením účinnosti zákona, ktorý ešte nebol účinný po žiadnu dobu, teda orgány činné v trestnom konaní a súdy podľa tohto ešte rozhodovať nemohli. V danom prípade novela Tr. zákona č. 40/2024 Z. z. nenadobudla účinnosť, teda nebola účinná po žiaden čas, nakoľko jej účinnosť bola pozastavená uznesením ústavného súdu a preto nie je aplikovateľná (použiteľná) na žiadne trestné veci. Jej ustanovenia teda nie sú nateraz rozhodujúce pre rozhodnutie vo veci samej v žiadnej trestnej veci a preto v tejto situácii nie je ani možné aplikovať ustanovenie o prerušení trestného stíhania podľa § 228 ods. 2 písm. e) Tr. poriadku, či obdobné ustanovenia týkajúce sa súdneho konania. Prerušenie trestného stíhania podľa § 228 ods. 2 písm. e) Tr. poriadku v dôsledku uznesenia ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 3/2024, zo dňa 28.02.2024 by bol postup zjavne v rozpore so zákonom.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré krajský súd tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je príпустný.